

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 28, nr. 927, 15 septembrie 2020, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Înscrierile la Universitatea *Spiru Haret* continuă.

**Fă alegerea potrivită
pentru un viitor de succes în carieră!**
**OFERTA EDUCAȚIONALĂ
A UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET**
pentru anul universitar 2020-2021
programele de Licență și de Masterat

Paginile 4-5

Admiterea la Universitatea *Spiru Haret* pentru studiile de Licență și Masterat se organizează, cu respectarea restricțiilor instituite de autoritățile competente, **online**, până pe **30 septembrie 2020**, pe baza metodologiilor de admitere elaborate de către fiecare facultate în parte.

Facultățile vor stabili prin metodologiile proprii modalitățile online prin care se vor derula probele de concurs, inclusiv prin sisteme și aplicații de videoconferințe. Cu ocazia concursului de admitere, candidații completează online o fișă-chestionar, pe care o transmit la adresa de e-mail a facultății. Fișa-chestionar este analizată de către comisia de concurs.

Probele practice pentru testarea capacităților artistice sau sportive sunt suspendate în condițiile cadrului legislativ prevăzut de autorități. Candidații la programele de profil pot obține un punctaj suplimentar dacă depun la dosarul de admitere dovezi privind performanțele sportive sau artistice (copii ale diplomelor obținute la competiții, concursuri, întreceri, festivaluri).

Prof. univ. dr. Viorica MOISUC
Istoria – știința faptelor
care nu se repetă

• Relația elev-profesor este de neînlocuit

În istoriografia românească a relațiilor internaționale, marele istoric prof. univ. dr. Viorica Moisuc are un loc bine stabilit. Opera sa științifică, publicată de-a lungul a peste cinci decenii, a făcut și face parte din bibliografia obligatorie pentru orice student și cercetător interesat în cunoașterea relațiilor internaționale. Dintre numeroasele sale lucrări de autor, amintim *Diplomația României și problema apărării suveranității și integrității teritoriale a României în perioada martie 1938 - mai 1940* (Editura Academiei Române, 1971, lucrare distinsă cu Premiul *Nicolae Bălcescu* al

Academiei Române); *Premisele izolării politice a României 1919-1940* (*Humanitas*, 1991); *Istoria Relațiilor Internaționale până la mijlocul secolului XX* (Ed. Fundației *România de Măine*, 2000, 2003, 2007); *România și Politica externă rusească. Un secol din istoria Tezaurului românesc „păstrat” la Moscova* (Ed. *Demiurg*, Iași, 2013); *România și criza cehoslovacă. Documente, septembrie 1938* (*Historia*, 2010); *Basarabia, Bucovina, Transilvania, Unirea - 1918. Documente* (D.I.P. 1996, ediție română și engleză); *Romania's treasure evacuated to Moscow in 1916 and confiscated by the Soviets, a Present International Problem* (*Augusta Publishing House*, Timișoara, 2001). În colaborare și coordonator: *Probleme de politică externă a României 1919-1939* (vol. I, II, III, Ed. *Militară*, 1971, 1977, 1988); *Afirmarea statelor naționale, independente, unitare din Centrul și Sud-Estul Europei 1821-1923* (Editura Academiei Române, 1979, ediții în română, engleză, germană); *România și Conferința de pace de la Paris. Triumful principiului naționalităților* (Ed. *Dacia*, Cluj-Napoca, 1983); *Tezaurul României la Moscova* (Ed. *Globus*, 1993); *Generația Marii Uniri a Românilor - 1918 - Repere istorice* (Ed. Fundației *România de Măine*, 2018). Pe lângă cele mai sus menționate, stagiile de documentare în arhive românești și străine, participările numeroase la manifestări științifice internaționale, conferințele prezentate la diverse universități și institute de cercetare din străinătate i-au asigurat o consacrare internațională de notorietate. Ca profesor și conducător de doctorat în domeniul *Istoriei contemporane a României*, a creat o adevărată școală de cercetare istorică, de studiere a fenomenului istoric în toată complexitatea lui. La Facultatea de Istorie a Universității București, Facultatea de Istorie a Universității *Ovidius* din Constanța, Facultatea de Relații Internaționale și Studii Europene a Universității *Spiru Haret* din București a îndrumat și format generații de studenți și doctoranzi, azi cadre didactice afirmate în învățământul universitar și preuniversitar.

Pagina 2

S-a deschis noul an academic 2020-2021

Prof. univ. dr. Laura BONDREA,
manager coordonator al Școlii Gimnaziale
International Premium School of Bucharest

Dragi copii și părinți,

Astăzi, 14 septembrie 2020, are loc un eveniment deosebit de important desfășurat sub patronajul Fundației *România de Măine* și al Universității *Spiru Haret*: deschiderea oficială a celui de-al treilea an academic al Școlii *Premium*. Este un eveniment de excepție, pentru că o școală *premium* este una de excelență, care îl răsplătește pe elev, fiind, după părerea noastră, cea mai competitivă, complexă și atractivă școală particulară din sudul Bucureștiului.

Școala Gimnazială *INTERNATIONAL PREMIUM SCHOOL OF BUCHAREST* a reușit să creeze și să mențină acea comunitate academică în care, atât elevii, cât și cadrele didactice au format *Familia PREMIUM*, inclusiv în condițiile mai dificile, legate de pandemie, în care am apelat la mijloacele online.

Pentru părinții și copiii care vin acum în contact cu școala noastră, menționăm că ciclul de învățământ primar cuprinde clasa pregătitoare și clasele I-IV, iar ciclul de învățământ gimnazial cuprinde clasele V-VIII, ambele în conformitate cu prevederile Legii Educației Naționale și cu prevederile incluse în Ordinele emise de ministrul Educației.

În ceea ce privește comunicarea cu părinții, relația strânsă de colaborare, părinte – psiholog școlar – cadru didactic, urmărește crearea unui echilibru între dorințele părinților și aptitudinile copiilor, astfel încât nevoile, interesele și talentele celor mici să fie identificate și valorificate. *(Continuare în pag. 3)*

ISTORIA – ȘTIINȚA FAPTELOR CARE NU SE REPETĂ

• Relația elev-profesor este de neînlocuit

Stimată doamnă profesor Viorica Moisuc, în argumentul primului volum al lucrării *Calvarul românilor în lupta pentru eliberare și întregire națională (1600-1914)*, lansat la începutul acestui an în Colecția Centenarul Marii Uniri a Editurii Fundația Românie de Măine, spuneți: „Românii au străbătut calvarul vitregiei timpurilor și oamenilor, dar au renăscut mereu”. Trăiesc acum românii vremuri mai bune, pot spera la un viitor liniștit?

Cartea aceasta la care vă referiți cuprinde o pagină din istoria neamului românesc care a știut și a putut să învingă toate vicisitudinile vremurilor, să renască mereu, să rămână unit în vatra strămoșească pregătind viitorul generațiilor viitoare. Jertfele au fost imense, sacrificiile nemăsurate, dar speranța nu a pierit niciodată. Au existat, ca peste tot și în toate timpurile, trădători, vânđuți, lași, fugari, indivizi gata să se vândă și pe ei înșiși și pe ai lor și neamul și țara pentru un pumn de arginți, indivizi care au optat fără rezerve pentru sloganul *ubi bene, ibi patria*. Dar nu aceștia contează în devenirea unui popor, a unui neam, ei se topește într-o masă anonimă. Valorile însă rămân și duc mai departe istoria adevărată a neamului românesc. Vreți să știți ce cred eu despre vremurile de azi și de mâine? Vremurile de azi, ca întotdeauna, rezultă din împrejurări și situații pe care unii le-au dorit și s-au ostenit să le netezească drumul, iar alții nu le-au dorit și s-au străduit „să nu se schimbe nimic”. Istoria ne-a demonstrat că orice schimbare, violentă sau mai puțin violentă, scoate din adâncuri un strat gros de pleavă. În mod normal, pe măsură ce lucrurile se așează, pleava dispare și apele se limpezesc. La noi însă, stratul de pleavă s-a îngroșat de-a lungul celor trei decenii, prea puțină limpezire au adus acești ani. Și în domeniul nostru de activitate – cercetarea istorică, învățământul istoric universitar și preuniversitar (și nu numai el), publicistica istorică –, situația este neașteptat de precară. Cine se mai gândește azi să organizeze o dezbatere serioasă și o analiză nepărtinitoasă a acestei stări de lucruri pe care nu ne-am imaginat-o niciodată? Ceea ce mie, personal, îmi dă încredere în viitor, este existența nealterată a unor rădăcini puternice care vor rodi din nou. Nicolae Bălcescu spunea, tot în vremea unei crize a societății românești, că *viitorul se află nealterat, ocrotit într-o ghindă din care vor răsări, la timpul potrivit, lăstarii unei vieți noi*. Și a avut dreptate! Cred în asta!

Talentul literar este un defect pentru un istoric? Transformarea faptelor istorice în povești ajută cunoașterea sau contribuie la deformarea realității?

Sunt două chestiuni complet diferite. Talentul literar și, aș adăuga, talentul oratoric sunt absolut necesare unui istoric pentru a putea transmite celor care-l ascultă și celor care-i citesc opera, chiar și cele mai spinoase și complexe probleme într-o formă atrăgătoare, inteligibilă, clară. Oratoria era, cândva, obligatorie. A vorbi fără să spui nimic, a vorbi încâlcit încât nimeni nu înțelege ceva, a nu-ți găsi cuvintele potrivite pentru a exprima clar ceea ce ai a spune, a te bălbați și a lungi cuvintele cu sunetul „ăăăăăă” – ceea ce întâlnim la tot pasul în lumea unei largi categorii de absolvenți de diverse facultăți ce ajung la o tribună –, toate acestea descalifică vorbitorul, indiferent de „importanța” problemei pe care dorește s-o expună. Tribuna este „altarul cuvântului” – spunea un mare om politic, deplângând decăderea discursului politic în favoarea unor exprimări goale de conținut. Desigur, ușurința de a vorbi, de a te exprima în public atrăgător, frumos, cursiv, interesant, captivant, are la bază o cultură temeinică, o educație foarte timpurie, dar continuă, un exercițiu început pe băncile școlii elementare sau chiar mai devreme, sub o bună îndrumare.

Cea de a doua chestiune cuprinsă în întrebarea dumneavoastră se referă la ceea ce eu numesc *scrierile de istorie*. Aici avem de a face cu două categorii: cei care, având un evident talent literar, ne-au lăsat faimoase romane istorice și piese de teatru istorice – Mihail Sadoveanu, Dumitru Almaș, Barbu Ștefănescu Delavrancea, Nicolae Iorga, Nicolae Bălcescu, alături de care se așează un lung șir de mari poeți, în frunte cu Mihai Eminescu – ca să pomenesc doar câteva nume ilustre. Operele lor prea bine cunoscute au respectat adevărul istoric, dar au adăugat situații, fapte potrivite pentru a-i conferi acestuia o accesibilitate și o atractivitate mare pentru un public eterogen; a doua categorie este reprezentată de cei care invocă un așa zis „realism” sau „modernism” în abordarea faptelor și a

evenimentelor istorice, afirmând că interpretarea lor și judecata de valoare aferentă provin nu din cercetarea aprofundată și multilaterală a documentelor referitoare la o anumită situație, sau personalitate, ci din modul cum își imaginează istoricul aceste chestiuni. S-a ajuns astfel la aberații ce frizează ridicolul. Așa a ajuns Mihai Viteazul „condotier” și imperialist, așa am aflat că atunci când a năvălit în spațiul carpatic românesc în secolul IX, ungurii erau o „națiune” (organizată în triburi...), așa s-a declarat că românii n-au avut nici un fel de cultură și că au fost doar „imitatori” ai culturii bulgare, otomane, grecești, occidentale, rusești, așa s-au străduit unii să ne convingă că românii din Ardeal, Moldova, Țara Românească sunt de trei feluri, cu istorie, limbă, mod de viață diferite și că la 1918 nu trebuia să ne unim, ci să ne dezunim într-un fel de stat federal ale cărui baze au fost puse chiar de Napoleon al III-lea și colaboratorii săi în 1856 când, la Paris, au decis Unirea celor două principate sub numele de Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești – *stat federal*. Asta nu este nici „istorie romanțată”, nici „roman istoric”, este pur și simplu minciună sfruntată deghizată în haine de circ. Desigur, în esență, scopul este clar: federalizarea României și, pe cale de consecință, destructurarea statului unitar român. Începutul l-a făcut Robert Rössler. El a plantat semințele. Au ieșit apoi foarte mulți lăstari cumpărați, mai târziu, de unii sau de alții.

George Bernard Shaw îl cita deseori pe Hegel, afirmând că acesta a avut dreptate când a spus că învățăm din istorie că omul nu poate învăța niciodată nimic din istorie. Care este opinia dumneavoastră?

Atunci ce de istoria mai este disciplină școlară? Fără cunoștințe de istorie, omul este „orfan” – nu-și cunoaște părinții, strămoșii, familia, locul unde s-a născut, este un „individ universal”, fără discernământ, deschis oricărui fel de manipulare. De ce în momente de răscruce din viața unei nații, recursul la istorie este mijlocul prin care se dezvoltă spiritul de patriotism, se încurajează rezistența, se formează conștiințele? În vremea războiului nostru de întregire națională, Nicolae Iorga conferența la marile Universități din țară – atunci București și Iași – despre istoria românilor, despre imperialismul german și multe altele. La Chișinău, mari învățați și patrioți ca Onisifor Ghibu, Octavian Goga, Inculț scriau și publicau articole despre Mihai Viteazul, despre Ștefan cel Mare, Avram Iancu, despre Bălcescu și mulți alții. În vremuri de răscruce, națiunea are nevoie de suportul ce nu-l poate da decât istoria. Sigur că nu împărtășesc deloc părerea lui Hegel în acest subiect.

Poate fi definită istoria drept o știință exactă?

Aici păreri sunt împărțite. Personal, după mai bine de o jumătate de secol de studii, de cercetare, de analiză a zeci de mii de documente, consider că **istoria este o știință, și anume o știință exactă**. Cu o singură condiție: să nu lansezi informații fără a le verifica din mai multe surse, să nu formulezi judecăți de valoare fără o bază solidă de documentare și convingeri bazate pe date certe, să nu formulezi concluzii în funcție de interese străine, altele decât acelea strict subordonate cunoașterii adevărului în toată complexitatea lui. Se știe, nu există „adevăr absolut”, definitiv, în nici o știință. Cine spune că „știe totul” despre o anumită problemă, are o minte mărginită și închisă progresului. De fapt, cu cât știi mai mult, cu cât acumulezi mai multe cunoștințe, cu atât îți dai seama cât de puțin știi și cât de mult mai ai de învățat, de descifrat, de reanalizat, de completat. Din păcate, suficiența în materie de cercetare istorică este mult prea răspândită, nu numai la noi, ci peste tot. Progresul – inevitabil în orice știință – este incompatibil cu suficiența, cu limitarea cunoașterii la momentul propriului prezent, cu impunerea din afară a unor așa-zise „adevăruri imuabile” sau tabuuri subordonate unor interese de moment. O chestiune peste care n-aș vrea să trec este nocivitatea **amestecului politicului în istorie, pe de o parte, și acceptarea acestui amestec, pe de altă parte**. Cine nu-și amintește de vremurile când, sub ocupație sovietică, s-au impus teze antifabricate despre istoria românilor? Și nu era pentru prima dată! Cursul de Istorie a românilor, susținut de Mihail Kogălniceanu la Universitatea din Iași cu aproape o sută de ani în urmă, a fost suspendat din ordinul consulului rus în Moldova. În Ardealul ocupat de Ungaria, limba și istoria românilor nu aveau ce căuta în școli și alte instituții de învățământ românesc. Mai nou, interese ce n-au nimic de a face cu cercetarea istorică au interzis, sub pedepse grele, chiar și abordarea problematicii perioadei antonesciene. Nu este decât o dovadă de crasă lășitate, de trădare a intereselor națiunii române, de plecaciune fără de sfârșit în fața unor interese străine. Niciodată însă astfel de practici n-au oprit progresul în cunoaștere. Nici chiar „Sfânta” Inchiziție!

În anumite cercuri politice se dorește acreditarea ideii că românii nu au avut și nu au un rol real în istorie, că nu am avut lideri de anvergură, cu deschidere europeană, că nu am contribuit cu mare lucru la cultura continentului. Ce le răspundeți?

La astfel de elucbrații am răspuns toată viața cu ceea ce am scris, cu ceea ce am spus de la catedră studenților, cu ceea ce am susținut în cadrul numeroaselor manifestări științifice interne și internaționale. Cine face astfel de afirmații ori este prost, ori analfabet, ori nu știe ce vorbește, ori n-a călcat niciodată pragul vreunei bibliotecii, ori este vândut unor cercuri interesate. Dacă aș înșira aici doar câteva nume românești ilustre, aș umple câteva pagini. Cercurile politice despre care vorbiți urmăresc scopuri politice necinstite, promovează

nonvalorile, surrogatele, minciuna. Le recomand să citească lucrarea lui Louis Barthou (un ilustru om politic francez și un om de știință de valoare internațională) *Le Politique*, în care a descris și a analizat magistral ce este un „om politic” și ce este un „politician” și diferențele dintre ei. La noi, dacă ai ajuns, prin cine știe ce mijloace, deputat, senator sau ai vreo funcție prin ministere sau, mai nou, te fâlești că ai fost „consilierul” vreunui ins din lumea politică sau de la periferia ei, te consideri „om politic”, când, de fapt, ești ... nimic!! Îți vine a râde când auzi astfel de indivizi zicând: „Eu, ca om politic...”. De aceea spun că judecățile lui Louis Barthou sunt foarte actuale și azi!

Învățământul universitar se află în plin proces de reinventare, iar evoluția pandemiei nu este, se pare, singura cauză. Care este opinia dumneavoastră despre predarea și examinarea online, platformele informatice de studiu și despre dispariția interacțiunii directe student - profesor?

După părerea mea, pandemia despre care pomeniți este un accident în viața societății, în general vorbind. Nu este un fenomen care să răstoarne cu susul în jos inclusiv sistemul de învățământ nici de la noi, nici de aiurea. Dacă gestionezi corect situația, rațional, cu simț de răspundere și calm, nu ajungi la formule disperate care să dea peste cap totul. Nu apreciez deloc formula adoptată acum, mai ales când ai de a face cu copii. **Relația elev-profesor este de neînlocuit**. Este ca și când roboții, chiar și cei mai perfecționați, ar putea înlocui omul în tot și în toate. Consider că aceia cărora sistemul pandemic de învățare le-a oferit calificative, ar trebui să refacă drumul pe calea normală. Cu unele foarte puține excepții. „Disciplina liber consimțită” s-a dovedit a fi un frumos deziderat, dar nimic mai mult. Informația obținută prin internet, foarte utilă când este folosită cu discernământ, este rezultatul progresului realizat de tehnologie de-a lungul multor ani. Acest mijloc de informare rapidă și multilaterală nu este incompatibil cu sistemul „clasic” de învățare, pe care doar îl completează, îl diversifică și oricum nu poate, sub nici o formă, înlocui relația profesor – elev, cu eficacitate verificată de-a lungul timpului. **Imaginați-vă un copil izolat într-un spațiu dat, care nu are ca partener de „discuție” decât internetul cu tot ce poate el să-i ofere**. Credeți că am avea de a face cu o formulă optimă de a oferi educația adecvată - pe toate planurile - aceluși copil? Să zicem, mai curând, „Ferească-ne Dumnezeu!”

Studiul istoriei presupune un uriaș efort documentar, dar și o analiză corectă a izvoarelor printr-un efort comun al istoricilor. Există, până la urmă, cu adevărat, conceptul de „adevăr istoric”?

Așa cum am mai spus, nu există „adevăr istoric imuabil și absolut”; „adevărul istoric”, decelat de cercetare printr-o studiere a surselor de documentare de toate categoriile este valabil pentru stadiul când este realizat. Timpul, căutarea perpetuă pot aduce informații noi care să confirme, să infirme, să modifice, fie judecățile de valoare, fie chiar abordarea unui oarecare subiect. De aici rezultă necesarele reevaluări, completări. Există însă și fapte, evenimente care nu pot fi puse sub semnul întrebării, nici modificate în vreun fel. Mă gândesc la evenimentele precum: Revoluția franceză din 1789, Conferințele sau Congresele de pace, sau existența unor personalități și multe altele. Desigur, ceea ce poate suferi reevaluări, completări, modificări, se referă la evenimentele petrecute în timpul acelor manifestări, deciziile luate, consecințele etc. „Adevărul istoric” este într-o continuă căutare.

Istoria omenirii este istoria ideilor sau mai degrabă un nesfârșit șir de evenimente ale căror consecințe sunt trăite de generațiile viitoare?

Dacă admitem că istoria este „magistra vitae”, atunci înțelegem că ea nu consemnează pur și simplu evenimente, fapte, situații derulate într-o anumită perioadă. Istoria cercetează și analizează trecutul omenirii, formulează judecăți de valoare ținând cont de acțiunea tuturor factorilor care și-au pus amprenta asupra evoluției societății. Cunoașterea acestui trecut este necesară înțelegerii prezentului care, prin tot ceea ce realizează, pregătește viitorul. La baza evoluției societății, stă mișcarea de idei ce reflectă căutarea progresului în toate domeniile.

Care este rolul istoriei astăzi, într-o lume din ce în ce mai tehnologizată, care pare preocupată mai mult de viitor decât de trecut? De ce este și va fi necesar studiul istoriei, atât în învățământul liceal, cât și, mai ales, în cel universitar?

Cunoașterea trecutului pentru înțelegerea prezentului și pregătirea viitorului sunt imperative ale oricărei societăți. Aceste lucruri sunt indisolubil legate. Tehnologia, oricât de avansată este și va fi, nu poate ignora istoria, dacă se dorește progresul omenirii. Pentru că trecutul aparține societății, iar cunoașterea lui oferă trănicie și înțeles acțiunii puse în slujba intereselor oamenilor în prezent și în viitor.

Dragoș CIOCĂZAN

Opinia
națională

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interioare 168 și 143
e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE – Florentina STEMATE

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MĂINE
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MĂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

• Implicați • Implicați

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Axa prioritară 3: *Locuri de muncă pentru toți*

Cod apel: POCU/82/3/7/*Creșterea ocupării prin susținerea întreprinderilor cu profil non-agricol din zona urbană*

Titlul proiectului: *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*

Beneficiar: Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură”

Cod SMIS: 104098

Aria de implementare: Regiunea de dezvoltare Sud-Muntenia

Antreprenori SMART: Adrian LIXANDROIU – MAGICVR SRL

Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură”, în calitate de Beneficiar al Proiectului *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*, POCU/82/3/7/, Cod SMIS: 104098, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020, a finalizat etapa de înființare firme din cadrul subactivității SA 5.1 *Înființare firme, acordare subvenții și monitorizarea implementării planurilor de afaceri*. Astfel în Regiunea Sud-Muntenia au debutat în afaceri, cu activități specifice domeniului ales, 33 START UP-uri beneficiare ale ajutorului de *minimis*.

Continuăm seria interviurilor în revista *Opinia Națională*, interviuri prin care ne dorim să îi cunoașteți, atât pe Antreprenorii SMART, cât și firmele înființate de către aceștia în cadrul Proiectului.

Adrian Lixandroi, MAGICVR SRL: Firma noastră (<http://portal.antreprenorismart.ro/magicvr-srl/>) are ca domeniu principal de activitate realizarea de software la comandă, în special software în realitate virtuală. Dezvoltăm soft, atât pentru sisteme de operare mobile (Android, IOS), cât și pentru sistemele de operare clasice (Windows, Linux).

Ce este un antreprenor în viziunea dumneavoastră? Ce calități considerați că trebuie să aibă?

Un antreprenor este o persoană care s-a hotărât să-și transforme visul sau ideea de afaceri în realitate. Principalele calități ale unui antreprenor ar trebui să fie determinarea, organizarea și comunicarea. Foarte important, pentru orice antreprenor, mai este pachetul de cunoștințe necesare domeniului în care dorește să își deschidă afacerea.

În ce context ați auzit de Proiectul Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes și cum considerați că a fost experiența dumneavoastră în cadrul Proiectului? Vi s-a părut complicat să aplicați pentru Competiția Planurilor de Afaceri desfășurată în cadrul Proiectului?

Ca student al Facultății de Științe economice Câmpulung din cadrul Universității Spiru Haret, am fost informat de către cadrele didactice despre desfășurarea Proiectului *Antreprenori SMART – Tineri Responsabili, Ambițioși, Motivați, de Succes*. Experiența în cadrul Proiectului a fost mai bună decât mă așteptam, datorită experților formatori și consultanți de la care am avut multe de învățat și cu ajutorul cărora am putut cizela detaliile afacerii și întocmi un plan de afaceri de succes. Nu mi s-a părut complicat să aplic pentru *Competiția Planurilor de Afaceri*, dimpotrivă, cred că este o etapă esențială înainte de începerea oricărei afaceri ca planul tău să fie confirmat și de o echipă de experți care se pot detașa emoțional de ideea ta și pot privi obiectiv șansele de reușită ale acesteia.

Ce v-a determinat să deveniți antreprenor?

Să fiu antreprenor este o dorință mai veche de a mea. Întotdeauna mi-a plăcut ideea de a crea o companie care să evolueze în timp.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră succesul în afaceri?

Succesul în afaceri, din punctul meu de vedere, reprezintă îndeplinirea obiectivelor propuse și dezvoltarea sustenabilă în timp a afacerii. De asemenea, o companie de succes trebuie să fie inovatoare și să se poată adapta condițiilor schimbătoare ale mediului de afaceri.

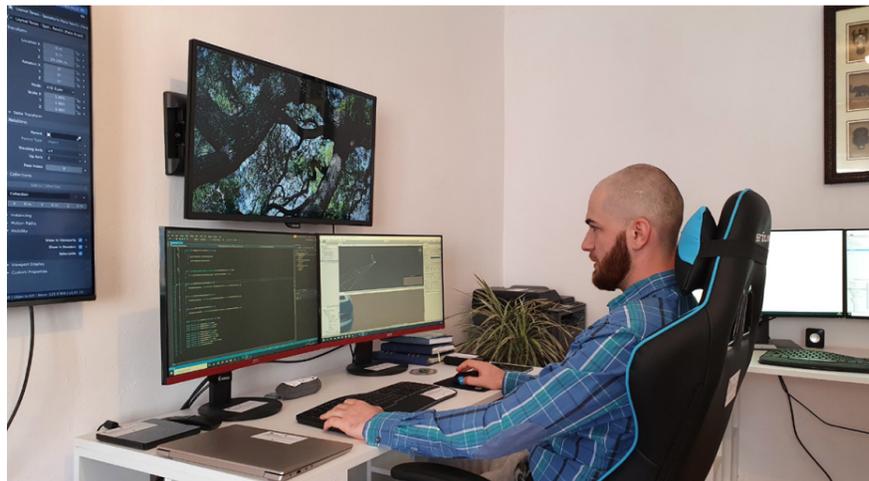
Au existat probleme care v-au întârziat înființarea firmei?

Probleme nu am avut, deși birocrația din România este prea mare.

Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură”

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Ce planuri de viitor aveți ca antreprenor? Cum vedeți afacerea dumneavoastră peste doi ani?

Plănuiesc să îmi extind aria de cunoștințe și să adaptez business-ul pentru a răspunde nevoilor și din alte domenii. Un domeniu care la prima vedere nu pare apropiat, dar eu cred că se poate crea o conexiune interesantă, este agricultura. O agricultură modernă, eficientă și tehnologizată este direcția în care ar trebui să se îndrepte România și unii antreprenori au înțeles deja acest lucru. În următorii ani vreau să scoatem pe piață produse proprii, inovatoare, fără nevoia de comenzi specifice de la clienți.

Ce surse de învățare utilizați pentru dezvoltarea dumneavoastră personală și profesională?

Urmăresc constat site-urile de profil din domeniile care prezintă interes pentru mine, atât din țară, cât și din străinătate. O sursă foarte importantă de învățare găsim în alți oameni, și încerc cu fiecare ocazie să caut persoane cu care pot colabora și dezbate idei.

Cum ați adaptat afacerea în această perioadă?

Datorită specificului afacerii nu am fost afectați în mod direct de măsurile impuse pe perioada stării de urgență. Chiar am profitat de această ocazie și am căutat soluții software de muncă la distanță, atât pentru noi, cât și pentru clienții noștri.

Ce recomandări viitorilor antreprenori?

Recomand tuturor celor care vor să înceapă o afacere să încerce, să nu le fie frică de eșec. Satisfacția pe care o ai când reușești să clădești o companie e greu de egalat. Surse de finanțare și oameni capabili să te ajute se găsesc, trebuie doar să vrei cu adevărat să te dedici afacerii tale.

Expert P.R. Cristina Irina DOBROTĂ

prantreprenorismart@gmail.com
<http://antreprenorismart.ro/>
<http://portal.antreprenorismart.ro/>
<https://www.facebook.com/antreprenorismart>
<https://www.linkedin.com/company/antreprenori-smart/>
<https://www.youtube.com/channel/UC7QnzTWmKKti8Lf6hDucVqA>

S-a deschis noul an academic 2020-2021

(Urmare din pag.1)

Referitor la pandemia de SARS-CoV-2, vă anunțăm că îndeplinim absolut toate standardele sociale și medicale prevăzute de Starea de alertă și că suntem optimiști în ceea ce privește desfășurarea în condiții de maximă siguranță a orelor, față în față, fizic, la sediul Școlii. Aici aș dori să insist puțin mai mult. Parcă, cu toții, am adormit, într-o seară, într-o lume și ne-am trezit în alta: Șoseaua Berceni era pustie, porțile Școlii Premium ferecate (forțat), curtea școlii goală și tristă; ...în țările lumii, parcă nici Turnul Eiffel nu mai era atât de semeț și romantic, Marea Mediterană nu mai era animată, nici New York-ul atât de impresionant... În timp, îmbrățișările au devenit nefirec de periculoase, distanța până la părinți greu de suportat. De când traversăm, împreună, această perioadă de pandemie, au trecut șase luni. În acest timp, săptămână de săptămână, am fost alături de dumneavoastră cu recomandări, sfaturi, gânduri, activități curriculare și extracurriculare, totul pentru ca elevii noștri, copiii dumneavoastră, să fie la zi cu cerințele actuale și cu bagajul de achiziții, dar și cu un status emoțional cât mai tonic.

Ne întorcem acum în lumea școlii, îndeplinind toate condițiile impuse de noile reguli ale prezenței fizice a celor două părți inseparabile ale procesului instructiv-educativ: dascăli – elevi. Având experiența ultimului semestru al anului școlar precedent, suntem într-un totuș pregătiți și pentru scenariul școlii online, dar sperăm că nu va fi nevoie să-l folosim, nici măcar temporar. Oricum, suntem siguri că ne vom putea desfășura activitatea în orice condiții, așa cum credem că vom depăși dificultățile pandemiei și vom putea reveni la sentimentul atât de firesc al normalității. Poate dura ceva timp, dar, dacă vom continua să lucrăm împreună și să ne sprijinim reciproc responsabil și asumat, acesta este un obiectiv care va fi ușor atins.

Personal, îmi imaginez mâinile Universului, pe care eu îl numesc Dumnezeu, întorcându-ne cu fața către ceea ce contează cu adevărat: spre frumos, spre familie, spre dragoste, spre noi înșine! Mai mult ca oricând, avem sentimentul că am devenit parte din aceeași familie. Suntem de aceeași parte a baricadei în lupta cu acest virus și ne simțim mai uniți ca oricând! Avem, cumva, cu toții conștiința că Dumnezeu este sus și are grijă de noi toți. Mai mult, suntem, parcă, cu toții conștienți de faptul că lumina ce ne deschide drumul spre normalitate se află în interiorul nostru. Cu cât suntem mai uniți, cu cât avem mai puternic sentimentul apartenenței la o mare familie, familia I.P.S.B., cu atât vom reuși mai bine să gestionăm cu succes această perioadă de mare încercare pentru fiecare dintre noi. Noi chiar suntem o Familie!

Elevi ai claselor I și a II-a, bine ați revenit la școala voastră dragă!, iar vouă, bobocei ai clasei pregătitoare, vă spun bine ați venit! De astăzi sunteți elevi premium!...de astăzi, creioanele vor fi baghetele voastre magice cu care veți umple fiecare filă a caietului de clasă, scriind împreună Povestea Școlii Gimnaziale INTERNATIONAL PREMIUM SCHOOL OF BUCHAREST.

Vă suntem alături și în anul care debutează astăzi, primindu-i cu toată dragostea, atât pe absolvenții Grădiniței cu program prelungit *Prietenii Mei*, dar și pe cei ce astăzi au pășit pentru prima dată pragul școlii noastre, respectiv, pragul școlii voastre, *International Premium School of Bucharest!* Dascălii voștri, prin cunoștințele pe care vi le vor transmite, vă vor dăruia puteri magice cu ajutorul cărora veți descoperi tainele celor două tărâmură din poveste: tărâmul literelor și tărâmul cifrelor. Creioanele vor fi baghete magice prin care veți transforma fiecare caiet într-o comoară în care veți aduna vise, speranțe, împliniri.

Dragi părinți, vă asigurăm că toți copiii dumneavoastră vor fi tratați, ca întotdeauna, cu profesionalism desăvârșit, dobândind cunoștințe durabile, vor fi învățuți în iubire și vor lega prietenii trainice!

Deschidem astăzi larg porțile Școlii Gimnaziale *International Premium School of Bucharest*, tărâm de împliniri și bucurii pentru copii și, alături de ei, pentru dascăli și părinți.

Mult succes vă doresc tuturor în noul an școlar 2020-2021!

OFERTA EDUCAȚIONALĂ A UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET BUCUREȘTI

anul universitar 2020-2021

ADMITERE

1 iulie – 30 septembrie 2020

ÎNSCRIEREA candidaților se desfășoară online, la adresele de e-mail ale secretariatelor facultăților, afișate pe paginile web ale facultăților de pe site-ul universității. Candidații vor trimite electronic către secretariatele facultăților, la adresele de e-mail puse la dispoziție de acestea și afișate pe site, copii scanate ale documentelor.

ADMITEREA la Universitatea *Spiru Haret* se organizează online, pe domenii, la specializările/ programele de studii autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate.

- În termen de două săptămâni de la ridicarea restricțiilor privind adunările publice, candidații declarați admiși vor depune documentele în original la secretariatele facultăților.

TAXA DE ÎNSCRIERE la concursul de admitere pentru studiile universitare de licență și masterat este **130 lei**.

Candidații care au optat pentru preînscriserea online la unul dintre programele Universității *Spiru Haret* – licență sau masterat – în perioada 17 februarie – 30 iunie 2020 și au depus documentele până la data de **31 iulie 2020** sunt scutiți de achitarea taxei de înscriere.

Copiii personalului didactic aflat în activitate, copiii de pensionari și șomeri, aflați în întreținerea părinților (cu vârsta de până la 26 de ani), sunt scutiți de plata taxei de înscriere pentru admitere. Această facilitate se acordă în următoarele condiții:

- candidaților fii de cadre didactice, în temeiul unei adeverințe eliberate de școala unde funcționează părintele/ părinții;
- candidaților fii de pensionari, în baza cuponului de pensie din ultima lună (cu condiția să aibă vârsta de până la 26 de ani);
- candidaților fii de șomeri, în baza cuponului de șomer din ultima lună (cu condiția să aibă vârsta de până la 26 de ani).

Sunt scutiți de plata taxei de înscriere pentru admitere și candidații care au obținut în perioada studiilor liceale distincții (premiul I, II, III, mențiuni) la olimpiadele școlare recunoscute de ministerul de resort.

BUCUREȘTI

FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Șoseaua Berceni nr.24, sector 4 (Apărătorii Patriei)
telefon: 021 317 19 00; e-mail: admitere_efs@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Educație fizică și sportivă** – IF, 3 ani, 4.300 lei/an
- **Kinetoterapie și motricitate specială** – IF, 3 ani, 4.300 lei/an

MASTERAT

- **ȘTIINȚA SPORTULUI ȘI EDUCAȚIEI FIZICE – Educație fizică și antrenament sportiv** – IF, 2 ani, 4.900 lei/an
- **ȘTIINȚA SPORTULUI ȘI EDUCAȚIEI FIZICE – Kinetoterapia în afecțiunile locomotorii** – IF, 2 ani, 4.900 lei/an

FACULTATEA DE INGINERIE ȘI INFORMATICĂ

Strada Fabricii nr. 46 G, sector 6
telefon: 021 316 97 85/86 – interior 144;
e-mail: admitere_iig@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Informatică** – IF, 3 ani, 4.400 lei/an

MASTERAT

- **INFORMATICĂ – Tehnologii moderne în ingineria sistemelor informatice** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ

Bulevardul Basarabia nr. 256, sector 3
telefon: 021 242 15 76; 021 455 10 79;
e-mail: admitere_mv@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Medicină veterinară** – IF, 6 ani, 6.100 lei/an

FACULTATEA DE PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI

Strada Fabricii nr. 46 G, sector 6
telefon: 021 455 10 21; 021 316 97 85; fax: 021 255 60 94;
e-mail: admitere_pse@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Psihologie** – IF, IFR, ID, 3 ani, 3.900 lei/an
- **Pedagogia învățământului primar și preșcolar** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **PSIHOLOGIE – Psihologie clinică și intervenție psihologică** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **PSIHOLOGIE – Psihologie judiciară și victimologie** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **PSIHOLOGIE – Psihologie organizațională și managementul resurselor umane** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE

Strada Fabricii nr. 46 G, sector 6
telefon: 021 316 97 83; e-mail: admitere_se@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Contabilitate și informatică de gestiune** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an
- **Management** – IF, IFR, ID, 3 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **FINANȚE – Managementul și finanțarea proiectelor publice și private** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **CONTABILITATE – Audit financiar contabil** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **CONTABILITATE – Contabilitatea agenților economici și a instituțiilor publice** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **MANAGEMENT – Managementul integrat al afacerilor** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **MARKETING – Marketing și relații publice în afaceri** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **MARKETING – Marketingul și managementul serviciilor** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **MARKETING – Valorizarea patrimoniului prin marketingul proiectelor culturale** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE

Șoseaua Berceni nr. 24, sector 4; fax: 021 334 52 63;
telefon: 021 334 44 19; e-mail: admitere_sjpa@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Drept** – IF, IFR, 4 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **DREPT – Științe penale** – IF, 1 an, 4.500 lei/an
- **ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE – Administrație publică și management în context european** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

OFERTA EDUCAȚIONALĂ A UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET BUCUREȘTI

anul universitar 2020-2021

BRAȘOV

FACULTATEA DE PSIHLOGIE ȘI ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI

Strada Turnului nr. 7

telefon: 021 455 1061; e-mail: admitere_pseb@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Psihologie** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an
- **Pedagogia învățământului primar și preșcolar** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **PSIHLOGIE – Psihologie clinică și intervenție psihologică** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI – Consiliere educațională** (interdisciplinar cu domeniul *Psihologie*) – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ȘTIINȚE ECONOMICE

Str. Turnului nr. 7

telefon: 021 455 1061; e-mail: secretariat_sjeab@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Drept** – IF, 4 ani, 3.900 lei/an
- **Management** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **DREPT – Cooperare internațională în justiție** – IF, 1 an, 4.500 lei/an
- **MANAGEMENT – Dimensiunea europeană a managementului organizației** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

CÂMPULUNG

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE

Strada Traian nr. 223

telefon: 0248 51 22 84; 0248 51 06 00;

e-mail: admitere_secl@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Contabilitate și informatică de gestiune** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **CONTABILITATE – Contabilitate și managementul afacerilor** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

CONSTANȚA

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ȘTIINȚE ECONOMICE

Strada Unirii nr. 32-34

telefon: 0241 54 50 15; 0241 54 14 90; 0241 54 14 91;

e-mail: admitere_sject@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Drept** – IF, 4 ani, 3.900 lei/an
- **Management** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an
- **Management în limba engleză** – IF, 3 ani, 3.600 euro/an

MASTERAT

- **MANAGEMENT – Management organizațional și antreprenariat** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **MANAGEMENT – Management organizațional și antreprenariat** (cu predare în limba engleză) – IF, 2 ani, 3.600 euro/an
- **DREPT – Științe penale** – IF, 1 an, 4.500 lei/an
- **CONTABILITATE – Contabilitate, expertiză și audit** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

CRAIOVA

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE, ECONOMICE ȘI ADMINISTRATIVE

Strada Vasile Conta nr. 4

telefon: 0251 42 33 95; e-mail: admitere_sjeac@spiruharet.ro

LICENȚĂ

- **Contabilitate și informatică de gestiune** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an
- **Management** – IF, 3 ani, 3.900 lei/an
- **Drept** – IF, IFR, ID, 4 ani, 3.900 lei/an
- **Administrație publică** – IF, IFR, ID, 3 ani, 3.900 lei/an

MASTERAT

- **DREPT – Științe penale și criminalistică** – IF, 1 an, 4.500 lei/an
- **ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE – Administrație publică și management în context european** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **FINANȚE – Finanțe și administrație publică europeană** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an
- **CONTABILITATE – Audit intern în sistemul public și privat** – IF, 2 ani, 4.500 lei/an

IF – învățământ cu frecvență
IFR – învățământ cu frecvență redusă
ID – învățământ la distanță

DOCUMENTE ADMITERE

LICENȚĂ

A) DOVADA ABSOLVIRII EXAMENULUI DE BACALAUREAT:

Diplomă de bacalaureat / diplomă echivalentă în original;

sau

Copie a diplomei de bacalaureat însoțită de adeverință eliberată de facultatea la care se află diploma de bacalaureat, în original (*pentru cei care urmează a doua facultate sau care au depus diploma de bacalaureat în original la alt dosar de admitere*);

sau

Adeverință eliberată de liceu, în original, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în anul curent; adeverința trebuie să cuprindă media generală la examenul de bacalaureat, mediile obținute în anii de studii, termenul de valabilitate și mențiunea că nu a fost eliberată diploma de bacalaureat;

sau

Copie a adeverinței eliberată de liceu, însoțită de o adeverință eliberată de facultatea la care se află adeverința eliberată de la liceu în original (*pentru cei care au depus adeverința eliberată de la liceu în original la alt dosar de admitere*).

B) DOCUMENTE DE IDENTIFICARE:

- Copie a cărții de identitate, care să cuprindă codul numeric personal;
- Copie a certificatului de naștere;
- Copie a certificatului de căsătorie (*dacă este cazul*).

C) ALTE DOCUMENTE:

- Adeverință medicală tip (*de la medicul de familie*);
- 3 fotografii 3/4;
- Dosar plic.

D) DOCUMENTE DE ÎNSCRIERE:

Fișă – chestionar pentru admitere

(<https://admitere.spiruharet.ro/public/upload/2020/02/12/2019-04-25-admitere-licenta-documente.pdf>)

MASTERAT

A) DOVADA ABSOLVIRII STUDIILOR ANTERIOARE:

• **Diploma de licență** (*în original*) sau **adeverință de promovare a examenului de licență** pentru promoția curentă;

• **Foia matricolă/ suplimentul la diplomă sau situația școlară** (*copie xerox*) pe care se certifică conformitatea cu originalul de către persoanele cu atribuții de secretariat;

• **Diploma de bacalaureat** (*copie xerox*) pe care se certifică conformitatea cu originalul de către persoanele cu atribuții de secretariat;

B) DOCUMENTE DE IDENTIFICARE:

- Copie a cărții de identitate, care să cuprindă codul numeric personal;
- Copie a certificatului de naștere;
- Copie a certificatului de căsătorie (*dacă este cazul*).

C) ALTE DOCUMENTE

- Curriculum Vitae;
- Adeverință medicală tip (*de la medicul de familie*);
- 3 fotografii 3/4;
- Dosar plic.

D) DOCUMENTE DE ÎNSCRIERE:

Fisa de înscriere pentru admitere

(<https://admitere.spiruharet.ro/public/upload/2020/02/12/2019-04-25-admitere-master-documente.pdf>)

VITRALII

VITRALII

Antiunivers cotidian

creșe de stat. Toată lumea merge cu spatele, ceea ce a dus la o ciudată adaptare evolutivă, prin apariția unui ochi în ceafă. Legile sunt înțelese și aplicate pe dos, însă acest lucru nu mai deranjează pe nimeni. Activitățile birocratic-administrative funcționează, evident, între aceleași coordonate: cetățeanul extraterestru, căci despre el vorbim, este cel obligat de legile amintite mai sus să-și rezolve singur problemele, funcționarul neavând decât rolul pur decorativ de a-i arăta ușa sau de a-l trimite după cine știe ce altă hârtoagă. Pe planetă mașinile zboară, deci nu e nevoie de autostrăzi, de semafoare sau de poliție, aceasta din urmă având ingrata misiune de a sta degeaba, în baza unei inerții de gândire care spune că nu există civilizație fără ordine, fie ea și pe dos. Infractorii aduc lucruri în casele pe care le sparg. Spitalele sunt pline de extraterestri cu probleme de sănătate, legate în special de cozile foarte lungi și solzoase care le ies de undeva, din spate, dar nimeni nu se omoară să-i trateze, pentru că s-ar încălca principiul inversării care domnește pe planetă: la spital vii sănătos și pleci bolnav. Cărțile sunt scrise de la dreapta la stânga și de jos în sus, așa că nu le citește nimeni, ar fi îngrozitor de complicat. Ciudatele fructe și legume de pe planetă se consumă exclusiv în formă de semințe, iar de la animale se mănâncă doar oasele, pe care le roade numai cine poate. Religia și credința în valori străvechi își pierd sensul, mântuirea sau mila fiind deja obstacole în calea afirmării individuale. În aceste condiții, îmi este greu să descriu cum are loc hrănirea inversată, dar cred că bănuieți, nu e greu.

Nu știu ce să zic. Lectura m-a lăsat mai puțin perplex decât aș fi vrut. Nu pot să explic de ce. E ceva mai complex, mai eteric, ca un déjà-vu. Chiar și pentru cei care nu agreează distopiile și, în general genul science-fiction, această planetă întoarsă pe dos nu este totuși atât de îndepărtată pe cât și-ar dori autorul și noi toți de asemenea.

Dragoș CIOCĂZAN

den **București**

Delicatese „comestibile”

În 1933, pe locul vechii *Casa Vanic*, începe construirea unei clădiri care va face istorie. În plin centru al Bucureștilor, pe Calea Victoriei, peste drum de sediul celei mai mari companii de asigurări din epocă, *Adriatica*, aflat, de asemenea, în construcție, se ridică în ritm accelerat un luxos imobil de locuințe și birouri, care va lua numele faimosului magazin pe care îl va gădi timp de 14 ani la parter: *Dragomir Niculescu – delicatese comestibile*. Sigur, acum zâmbim imaginându-ne că delicatesele nu pot fi decât comestibile, nicum altfel, dar acum 86 de ani, orice obiect de lux era considerat delicat, chiar dacă nu putea fi ronțit sau servit pe pâine prăjită...

Băcănia va deveni, la scurt timp de la inaugurarea din 1934, un pol al bunului gust și rafinament al protipendadei bucureștene: bomboane de ciocolată cu umpluturi cremoase și fine, prăjituri și torturi fastuoase, caviar, brânzeturi și mezeluri aduse de peste mări și țări, produse alimentare dintre cele mai neobișnuite, fructe exotice și o multitudine de alte ciudățenii și produse inedite din întreaga lume, la prețuri pe măsură. La *Dragomir Niculescu* puteai comanda căpșuni sau cireșe în ianuarie, pentru că magazinul și le procura în schimbul unor sume destul de piperate. Magazinul devine atât de cunoscut și laudat încât va ajunge principalul furnizor al Casei Regale.

Dar vremurile vin și trec. În 1948, imobilul și băcănia sunt naționalizate, aceasta din urmă fiind transformată în magazin de confecții (*Romarta*). În fostul restaurant din spatele clădirii va fi înființată, până în 1985, barul de noapte *Atlantic*. De curând, vechiul brand a fost reînregistrat, iar la parterul imobilului, e drept pe o suprafață mult mai mică decât acum opt decenii, a apărut un cochet restaurant cu același nume plin de haz. Cei care i-au trecut pragul susțin că au fost încântați de atmosfera plăcută și amabilitatea personalului. În celelalte spații funcționează o farmacie, un fast food și o franciză celebră, *Emporio Armani*. Semn că, deși greu de reprodus, farmecul epocilor trecute poate fi readus la viață, cu puțină dăruire și multă, multă dragoste de București.

Dragoș CIOCĂZAN

Cunoșteau geto-dacii arma de tip *naginata*?

Naginata este o armă japoneză asemănătoare unei săbii cu mâner lung, ca de sulită, folosită în Japonia feudală de către samurai (cavalerii japonezi), ashigaru (soldații japonezi), dar și de sohei (călugării budiști războinici). Cele mai vechi referiri clare la *naginata* datează din anul 1146, în perioada târzie a Heianului. Datele de început de secol X, până în secolul al XII-lea, au același termen și ortografia comună pentru *naginata* și pentru *săbiile lungi* convenționale. Neamul geto-daco-trac de acum peste 2000 de ani folosea ca arme de atac arcul cu săgeți, sulita, praștia, dar și *falxul* (sabia de două mâini, încovoiată) și *pumnalul sica*. De asemenea, foloseau sabia lungă, numită *rhomphaea*.

Pe două metope aflate la Adamclisi în Dobrogea, pe *Monumentul Triumfal (Biserica Omului – Pământul lui Adam)*, la luptători geto-daco-traci aflați în plină acțiune în luptă cu o armată invadatoare, apare o armă interesantă, de tip *naginata*, cu o lamă tăietoare încovoiată, montată pe un mâner mai lung decât lama activă. Nu are lungimea *naginatei* japoneze, dar poate fi vorba de o *naginata* scurtă, ca și în cazul *halebardei scurte*, cea cu mânerul mediu ca lungime. Prin exersarea luptei cu asemenea arme se putea „agăța” adversarul și da jos de pe cal sau fortificație și putea fi lovit (tăiat) în puncte vitale (cap, față, gât, membre), arma putându-și strecura tăișul și sub plăci de armură sau trecând de posibilele cămăși de zale folosite în epocă. Din acest tip de armă a derivat mai târziu și *halebarda europeană*, ce era o armă importantă împotriva cavaleriei. Arma avea efecte asemănătoare și *coasei feudale*, unealtă agricolă folosită și ca armă în cazul revoltelor populare, sau a ridicării norodului la luptă (armata țării). Chiar și această armă, pe lângă puternicul *falx*, se poate afla printre principalele motive ale hotărârii de modificare a coifurilor romane și a ranforsării acestora. Posibilă, deși greu de probat, continuitatea utilizării acestei arme, din Antichitate și până în Evul Mediu, demonstrează inventivitatea creatorilor acestei arme care, puși în fața unor reale probleme de ordin militar, au demonstrat că au putut identifica soluții viabile pentru lupta de la distanță și împotriva călăreților. Cu toate că infanteriile europene se vor confrunta neîntrerupt, în secolele următoare ale Antichității și Evului Mediu, cu cavaleriile populațiilor nomade și, pe filiera nevoii continue, există posibilitatea moștenirii acestei arme din arsenalul geto-daco-trac, trebuie remarcat că, din punct de vedere tactic, aceleași probleme obligă la găsirea aceluiași soluții, corolar prin care *naginata* poate deveni precursora, chiar indirectă, a *coaselor de luptă medievale*, arme relativ comune în întreaga Europă medievală, deosebit de eficiente, evoluție explicabilă prin existența unei logici proprii a modului de gândire militar.

George V. GRIGORE

Surse: wikipedia.org; ziarulnatiunea.ro; cunoastelumea.ro

Invitații în lumea artelor plastice

Astăzi, eroul acestor rânduri este o mamă fericită, o soție deosebită, o artistă, doamna Marina Pișta. Sunt mulți admiratori de artă care au în casă lucrările ei, care o cunosc bine.

Pentru cei care vă cunosc mai puțin, vă rog să vă prezentați.

Sunt Marina Pișta, absolventă a Facultății de Arte Vizuale și Design *George Enescu*, specializarea *Pictură*. Sunt născută în 1976, în județul Neamț, unde am avut parte, în clasele primare, de un învățător incredibil de talentat. Sunt mama a trei băieți care îmi sunt susținători, alături de dragul meu soț. Fascinația pe care am văzut-o în ochii lor m-a făcut de multe ori să năzuiesc spre mai mult, dorindu-mi să le fiu un model bun.

Pentru ce ați ales pictura?

Așa cum spuneam mai sus, cred că „vina” o poartă învățătorul meu, Iulian Boboc. Sala de clasă avea două table de scris pe care „tovarășul” învățător le umplea de desene înainte ca noi să ajungem în clasă. Îmi amintesc și acum cum era ilustrată povestea scufitei roșii.

Care sunt tehnicile utilizate de dumneavoastră? Pe ce dimensiuni pictați?

Am o predilecție către acrilic, dar iubesc în egală măsură acuarela, tehnicile mixte și am o dorință de a experimenta cât mai multe tehnici și suprafețe de lucru. Am o mare plăcere în a picta pe tapet. Am pictat pe dimensiuni diferite, în funcție

Marina PIȘTA:

Vă invit să priviți cu iubire,
cu iertare și cu speranță

de tema aleasă, dar cred că cel mai mult pe suprafețe mici și medii. Nu cred că dimensiunea dă valoare lucrării, cred că subiectul ales impune dimensiunea.

Ce ne puteți spune despre viața dumneavoastră, dincolo de arta plastică?

Viața mea în momentul de față nu exclude nicio clipă arta. În viața de zi cu zi mă ocup de salonul de înfrumusețare pe care îl dețin și în care lucrez. Este un salon mic care arată ca o galerie de artă. O parte dintre lucrările mele sunt expuse în salon și pot fi văzute de clienți. În pauze, între clienți, pictez și reușesc așa să mă deconectez de tot ceea ce este negativ sau poate obositor. Timpul liber îl rezerv familiei mele. Fiul cel mare, Vlad, este student la Arhitectură, Filip este elev în clasa a XII-a, Leon, a XI-a, iar eu simt că trebuie să savurez fiecare clipă în care îi mai am pe lângă mine. Sunt o fire pozitivă și iubesc oamenii, animalele, călătoriile, marea, muntele și muzica. Iubesc marea atât de mult încât uneori închid pentru o clipă ochii și încerc să îmi amintesc sunetul valurilor și al pescărușilor. Îmi plac florile, iubesc să-mi amenajez curtea.

Unde vă vedeți peste 10 ani?

Mă văd pictând, mă văd într-un loc mai bun cu ajutorul lui Dumnezeu.

Înainte de a vă mulțumi neformal pentru acest dialog, vă rog să adresați un gând cititorilor care descoperă cu plăcere universul dumneavoastră artistic.

Doresc să vă mulțumesc tuturor celor care ați intrat în viața mea. Fiecare persoană în parte este pentru mine importantă și mă ajută să evoluez. Vă invit să priviți cu iubire, cu iertare și cu speranță. Vă îmbrățișez cu drag!

Mulțumim!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadespresaculturalasisportiva.wordpress.com/>

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLex (POCA/491/126354)

NORME COMPARATIVE PRIVIND PROCEDURA DE EXAMINARE ȘI AVIZARE A ACTELOR NORMATIVE (I)

Încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea, în diverse țări europene s-a resimțit nevoia ca Parlamentul să fie ajutat, în opera sa de legiferare, de organisme alcătuite din specialiști recunoscuți îndeosebi în ceea ce suntem obișnuiți astăzi să numim „tehnică legislativă”. Aceste organisme (Pentru dezvoltări, a se vedea Valer Dorneanu, Sorin Popescu, Ilariu Mrejeru, Victoria Tândăreanu, Tudor Prelipceanu – *Consiliul Legislativ: Tradiție și modernitate: 1926-2001*, București, Editura Lumina Lex, p.157-194), special create, au ca principală atribuție, fie întocmirea proiectelor de legi și alte acte normative, potrivit indicațiilor ce li s-ar da de către Guvern, fie revederea acestor proiecte înainte ca ele să fie prezentate Parlamentului ori Guvernului spre adoptare, fie ambele aceste sarcini. Un astfel de organ poartă, în mod obișnuit, denumirea de Consiliu de Stat, dar și de Consiliu Legislativ sau Consiliu Național.

Sub denumirea de *Consiliu de Stat* ființează instituții cu atribuții diferite: a) În unele țări, Consiliul de Stat este organul care *deține o mare parte din puterea executivă sau este un auxiliar al acesteia puteri*. Este cazul Consiliilor de Stat din unele țări scandinave (Finlanda și Norvegia) care n-au atribuții legislative, ele confundându-se aici până la un anumit punct cu Consiliile de Miniștri sau cu *consiliile private ale suveranilor acelor țări*. b) În câteva țări, Consiliul de Stat este *însăși adunarea însărcinată cu alcătuirea legilor sau una dintre adunările ce constituie ramura legislativă a organizării statului*, ca în țări extraeuropene precum India, Noua Zeelandă etc. c) În alte țări din Europa (Belgia, Franța, Grecia, Italia, Olanda, Turcia), dar și de pe alte continente (Algeria, Columbia, Egipt, Liban, Senegal, Tunisia), Consiliul de Stat este o instituție care are *atribuții în domeniul legislativ, câteodată chiar foarte pronunțate*, dar și, de multe ori, atribuții jurisdicționale în materia contenciosului administrativ. d) În sfârșit, există și Consilii de Stat cu *atribuții exclusiv consultative*: este cazul celui din Spania și, după o recentă reformă, a celui din Luxemburg. Consiliul de Stat din Luxemburg a fost creat în 1856 și mai recent (1996) a rămas doar cu funcția consultativă ca urmare a unei decizii a Curții Europene a Drepturilor Omului care-i reproșase de a fi amestecat prea mult funcțiile consultative cu cele de contencios (Jean Massot, Thierry Girardot – *Le Conseil d'Etat*, Paris, La documentation Française, 1999, p.55). Prototipul unui asemenea organ, în sensul accepțiunii sale moderne, îl găsim în Consiliul de Stat din **Franța** (înființat în 1799), cel care a servit, în multe privințe, ca model Consiliilor de Stat sau Consiliilor Legislative create, cu structură și atribuții întrucâtva variate, în cele mai multe din statele vechiului continent. Țările având Consilii de Stat – acest termen este cel mai frecvent utilizat – au fost înzestrate cu instituții care cumulează, ca și Consiliul de Stat francez, funcțiile de consilier al Guvernului și de jurisdicție administrativă.

Consiliul Legislativ din **România**, instituționalizat prin prevederile art.79 din Constituție și ale Legii nr.73/1993, a fost imperios necesar în condițiile în care tânărul nostru stat de drept trebuia să realizeze o reformă totală a legislației, să edifice practic un nou ansamblu legislativ. Potrivit legii sale de organizare și funcționare (Legea nr.73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, publicată în Monitorul Oficial nr.260 din 5 noiembrie 1993 și republicată în Monitorul Oficial nr.1122 din 29 noiembrie 2004), Consiliul Legislativ are ca atribuție de bază să asigure sistematizarea, unificarea și coordonarea întregii legislații. Examinând și avizând proiectele actelor normative, acest organism are în vedere concordanța viitoarelor legi cu Constituția, cu ansamblul sistemului nostru legislativ și cu principiile statului de drept, înlăturarea contradicțiilor sau necorelărilor, prevenirea

paralelismelor și, deopotrivă, respectarea normelor de tehnică legislativă. Dar până a ajunge să fie examinat de Consiliul Legislativ, o propunere legislativă, un proiect de lege, un proiect de ordonanță sau de hotărâre a Guvernului au de străbătut mai multe etape, fiind supuse mai multor avizări.

Astfel, potrivit art.9 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazurile prevăzute de lege, în faza de elaborare a proiectelor de acte normative inițiatorul trebuie să solicite avizul autorităților interesate în aplicarea acestora, în funcție de obiectul reglementării.

Pentru Guvern, *procedura de avizare a proiectelor de acte normative* este stabilită în detaliu în Hotărârea Guvernului nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării.

Prin grija autorității publice inițiatore, în aceeași zi în care au fost înaintate către Secretariatul General al Guvernului, proiectele de acte normative sunt transmise și instituțiilor ce urmează să avizeze proiectul: Ministerul Finanțelor Publice, Departamentul pentru Afaceri Europene, sau, după caz, Ministerul Justiției, care au obligația transmiterii unui punct de vedere inițiatorului numai în urma sesizării unor probleme de fond din aria proprie de competență. După finalizarea procesului de avizare interministerială a proiectului de act normativ, forma finală însoțită, dacă este cazul, de observațiile instituțiilor avizatoare și de nota justificativă privind nepreluarea acestora se transmite, prin grija inițiatorilor, Curții de Conturi a României, Consiliului Concurenței, Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Consiliului Economic și Social și/sau Consiliului Superior al Magistraturii, după caz, în vederea obținerii avizelor, dacă obținerea acestora este obligatorie, conform dispozițiilor legale în vigoare. După obținerea avizelor acestor instituții, inițiatorul va transmite Secretariatul General al Guvernului, în original, forma finală a proiectului de act normativ, însoțit de eventualele observații și propuneri ale tuturor instituțiilor avizatoare, precum și de nota justificativă privind însușirea sau neînsușirea acestora, dacă este cazul. Secretariatul General al Guvernului solicită de îndată avizul Consiliului Legislativ, ce urmează să fie emis potrivit legii și apoi proiectele de ordonanțe și de hotărâri cu caracter normativ se supun spre adoptare Guvernului având obligatoriu acest aviz. În plus, proiectele de ordonanțe de urgență sunt avizate de către Departamentul pentru Relația cu Parlamentul din punctul de vedere al oportunității promovării acestora și din punctul de vedere al încadrării în domeniile pentru care Guvernul este abilitat să emită ordonanțe. În situația în care avizul primit de la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul este negativ, proiectul de ordonanță de urgență va putea fi refăcut sub forma unui proiect de lege și va fi promovat ca atare, cu îndeplinirea tuturor procedurilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr.561/2009.

Pentru Parlament, art.74 al Constituției României stabilește că în afara Guvernului, inițiativa legislativă aparține deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta *propuneri legislative* numai în forma cerută pentru proiectele de lege, care se depun la Camera competentă să le adopte ca primă Cameră sesizată. În cazul propunerilor legislative care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat,

președintele Camerei sesizate va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, iar punctul de vedere al Guvernului poate conține și amendamente. Totodată, președintele Biroului Permanent al Camerei solicită avizul Consiliului Legislativ.

În cazul *propunerilor legislative inițiate de cetățeni*, președintele Camerei sesizate, înainte de comunicarea acestor propuneri către senatori sau deputați și de sesizarea în fond a comisiei permanente competente, va solicita Curții Constituționale verificarea îndeplinirii condițiilor constituționale pentru exercitarea inițiativei legislative.

În această etapă, conform art.9 alin.(2) al Legii nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de ordonanțe și de hotărâri cu caracter normativ ale Guvernului se supun în mod obligatoriu avizării Consiliului Legislativ*. Procedura de avizare și obiectul avizului Consiliului Legislativ sunt prevăzute în legea sa organică și în regulamentul său de organizare și funcționare. (Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, aprobat prin Hotărârea birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr.1 din 26 februarie 1996 și fost publicat în Monitorul Oficial al României nr. 43 din 28 februarie 1996, fiind apoi republicat, cu modificările și completările ulterioare, în Monitorul Oficial nr.193 din 8 martie 2005). În activitatea de avizare a proiectelor de acte normative sau a amendamentelor, Consiliul Legislativ analizează reglementările propuse atât din punct de vedere al legalității soluțiilor preconizate și al tehnicii legislative, cât și al încadrării lor în contextul sistemului legislativ, al conexiunilor, al incidentelor cu alte acte normative, al tuturor implicațiilor acestora. De asemenea, examinează concordanța normelor propuse cu reglementările Uniunii Europene, pentru a se asigura armonizarea legislației României cu acestea. De asemenea, Consiliul Legislativ examinează și avizează, în condițiile legii, forma republicabilă a legilor, ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, care au suferit intervenții legislative și pentru care s-a dispus republicarea. Totodată, Consiliul Legislativ avizează, în condițiile legii, rectificările ce se propun a fi aduse unor acte normative după publicarea acestora, în cazul descoperirii de erori materiale. Publicarea rectificărilor de acte normative în Monitorul Oficial al României, Partea I, se face numai cu avizul Consiliului Legislativ. Avizul Consiliului Legislativ este un aviz de specialitate și are **caracter consultativ**, dar observațiile și propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnică legislativă sunt avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ.

După parcurgerea acestor etape, conform art.25 din Hotărârea Guvernului nr.561/2009, Secretariatul General al Guvernului verifică îndeplinirea condițiilor de formă ale fiecărui proiect de act normativ, inclusiv respectarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Dacă în urma examinării proiectelor de acte normative se constată nerespectarea cerințelor de formă, Secretariatul General al Guvernului întocmește o notă cuprinzând observații și propuneri, pe care o supune atenției inițiatorului, împreună cu avizul Consiliului Legislativ. Pe baza acestor documente, inițiatorul are obligația de a reanaliza și, după caz, de a reface proiectul de act normativ. În situația în care inițiatorul nu acceptă total sau parțial observațiile și propunerile formulate, acesta va întocmi o notă justificativă cuprinzând argumentele care au condus la neînsușirea observațiilor și propunerilor respective. (Va urma)

Expert media Florin FĂINIȘI

INFOLex
POCA/491/126354
www.infolex.snsr.ro

www.poca.ro

103,4 FM și online pe www.7radio.ro

PROGRAMUL Radio Seven

Ora	Luni	Marti	Miercuri	Joi	Vineri	Sămbătă	Duminică	ora
7-10	7 Dimineața. R.: Mihai Ciocanu, Alex Crăciun <i>emisiune live</i>					SEVEN MUSIC		
10-13	Divers cu Sens. R.: Bogdan Nicolescu <i>emisiune live</i>					Experiența Urbană. R.: Maria Duda	Azi în istorie. R.: Ovidiu Vasile	12-13
13-16	Tache și Face! R.: Robert Tache. <i>emisiune live</i>					7 Tech. R. Tibi Ursan		13-14
16-19	Pâine și Kirk. R.: Kirk. <i>emisiune live</i>					SEVEN MUSIC		14-17
19-22	Vorbe'n Aer. R.: Tibi Ursan. <i>emisiune live</i>					7 la SEVEN. Echipa SEVEN	Vorbe cu personalitate. Irimis Miricioiu	17-18
22-23	7 Tech. Tibi Ursan	Drumul Mătăsarilor. (R) S. Munteanu	Silviu Munteanu și prietenii săi. (R)	Povești Nespuse	80 Remember R. Tache	Povești Nespuse ECHIPASEVEN	80 Remember R. Tache	18-20
23-24	Vorbe cu personalitate. (R) I. Miricioiu					Silviu Munteanu și prietenii săi.	Drumul Mătăsarilor. S. Munteanu	20-21 21-22
								22-23 23-24

Dacă pământul este sfințit de pronie, cerul coboară și se materializează talentele. Astfel s-a întâmplat și în cazul lui Radu Aldulescu! Renumitul violoncelist și profesor de muzică s-a născut pe 17 septembrie 1922, în satul Piteasca (comuna Găneasa, jud. Ilfov) și a plecat dintre noi pe 19 martie 2006, la Nisa, în Franța.

A început să studieze violoncelul încă de la vârsta de 6 ani, cu bunicul său, violoncelistul Dimitrie Dinicu. (Celălalt bunic a fost compozitorul și flautistul Petre Elenescu.) A continuat studiile muzicale la Oradea, cu profesorul de violoncel Petre Popescu, iar la vârsta de 12 ani s-a înscris la *Conservatorul Regal de Muzică*, pe care l-a absolvit după 5 ani. La conservator a avut șansa de a studia cu mari profesori, precum Dimitrie G. Dinicu la *Violoncel*, Victor Gheorghiu la *Teorie – solfegiu*, Mihail Jora la *Armonie*, Constantin Brăiloiu la *Folclor și Istoria muzicii*. În timp, a mai studiat, printre alții, cu Gaspar Cassadó.

La 18 ani a intrat în orchestra Operei Române din București, iar la 21 de ani era solist. A debutat în anul 1930 în cadrul unui recital susținut pe scena Teatrului de Stat din Oradea, iar cu orchestra, în 1941, în Studioul Radiodifuziunii din București, având în program *Concertul pentru violoncel și orchestră* de Antonin Dvorak.

De-a lungul carierei, îl regăsim în postura de violoncelist-solist în Orchestra Operei Naționale București, violoncelist în Orchestra Filarmonicii București, solist al Filarmonicii București, profesor la Conservatorul București, dar și la alte instituții de muzică din străinătate (Conservatorul European de Muzică din Paris, Conservatorul din Basel, Maastricht, la Orchestra RAI din Roma, la *Yehudi Menuhin Academy of Music* din Elveția). Între anii 1950 și 1964 a fost solist al Filarmonicii din București. A fost membru al trioului excepțional format din violonistul Ștefan Gheorghiu, violoncelistul Radu Aldulescu și pianistul Valentin Gheorghiu.

Înregistrările mai păstrează interpretările pe care le-a dat concertelor de Haydn, Boccherini, Dvorak. Dar, cu timpul, s-a dedicat mai ales muzicii de cameră.

Radu Aldulescu a părăsit România în anul 1969. Despre hotărârea de a părăsi România și stabilirea în Italia, violoncelistul avea să declare: *A fost o necesitate să am mai mult spațiu de mișcare. Cariera mea ajunsese la punctul în care pentru mine devenise esențial să mă fac cunoscut în Occident.*

Cariera sa occidentală de succes, ca solist și pedagog, avea să confirme pe deplin decizia luată. În Italia a cântat împreună cu pianistul Carlo Zecchi, apoi, în 1972, a creat formația camerală *Trio d'Archi di Roma*, împreună cu violonistul Salvatore Accardo și violistul Luigi Alberto Bianchi. După plecarea din România, Radu Aldulescu s-a afirmat și ca un reputat pedagog, formând și perfecționând interpreți care au câștigat concursuri importante: Paulo Gaio Lima, Ulf Tischbirek, Gemma Serpenti, Mariet van Dijk, Șerban Nichifor, Marin Cazacu. A predat la Academia de Muzică de la Roma, la Conservatorul european din Paris. În ultimul timp a avut o școală de muzică în Spania, țară în care avea să și fie înhumat. A susținut cursuri de perfecționare în multe centre muzicale ale lumii, a efectuat turnee artistice în foarte multe țări europene și nu numai, colaborând cu filarmonici, atât din România, cât și din Londra, Berlin, Dresda, Praga, Paris, Moscova, Varșovia, Roma, Madrid etc.

Pentru prestigioasa carieră în domeniul interpretării muzicale a fost distins cu numeroase titluri, dintre care amintim: titlul de *Artist Emerit* și laureat al Premiului de Stat din România, Premiul *Harriet Cohen* (1967) pentru *cel mai bun violoncelist străin produs în Anglia*, titlul *Cavaliere Ufficiale de L'Ordine all Merito della Repubblica Italiana*, *Saggitario d'Oro* la Roma.

A participat la numeroase festivaluri din România (*George Enescu*), dar și din afara țării (*Festivalul primăverii* de la Roma, *Festivalul Națiunilor* de la Praga, Salzburg, Berlin), făcând parte din juriile internaționale ale concursurilor de violoncel *Ceaikovski*, *BBC – London*, *Pablo Casals*, *Primăvara la Praga*.

A concertat pe marile scene ale lumii cu mari artiști ai muzicii universale: dirijorii Zubin Mehta, Leonard Bernstein, Jean Martinon, George Georgescu, Constantin Silvestri, violonistul Ștefan Gheorghiu și pianistul Valentin Gheorghiu. Din vastul său repertoriu, amintim lucrări de Vivaldi, A. Dvorak, R. Schumann, P. Ceaikovski, Șostakovici, Beethoven, R. Strauss, J. Haydn, L. Boccherini, un loc important ocupându-l muzica românească a lui Paul Constantinescu, Mircea Chiriac, Valentin Gheorghiu.

Muzica de cameră a fost o altă preocupare a violoncelistului Radu Aldulescu, care a abordat opusuri semnate de E. Grieg, F. Chopin, F. Schubert, S. Rahmaninov, G. Fauré, Claude Debussy, F. Poulenc, B. Britten, S. Prokofiev. Pentru valoarea sa deosebită, la concursul muzical din orașul Magliano Sabina (Lazio, Italia) se acordă un premiu special *Radu Aldulescu*.

Controlul atent al arcușului, stilul temperamental de interpretare, tehnica deosebită ce tinde spre perfecțiune, muzicalitatea nativă cu ajutorul căreia a reușit să atingă echilibrul de sonoritate pe întregul ambitus al violoncelului, conducerea rafinată a discursului muzical, toate caracterizează arta lui Radu Aldulescu, un virtuoz de mare clasă al timpului său.

Radu Aldulescu a fost una dintre legendele muzicii românești după cel de-al Doilea Război Mondial. Disparația sa a fost o pierdere grea pentru lumea muzicală internațională.

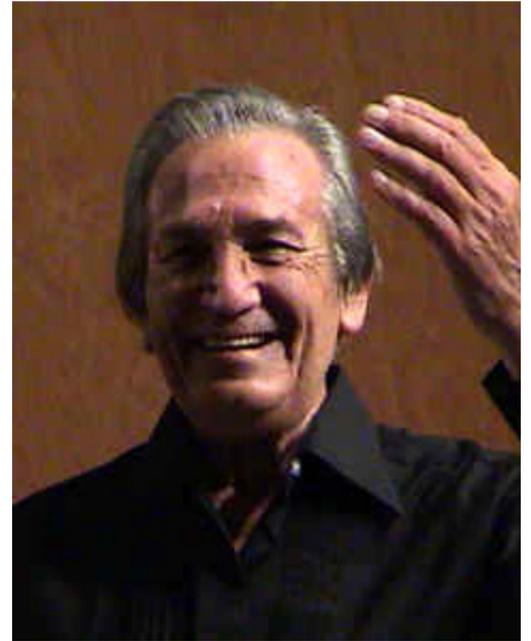
Deține instinctul creator al lui Casals, temperamentul lui Cassado, rigoarea lui Piatigorski, lirismul lui Fournier și căldura lui Navarra. (Las Palmas de Gran Canaria)

Iată cum, de pe tărâmurile ilfovene a pornit către recunoașterea internațională un talent stelar: seniorul violoncelului și profesorul de muzică Radu Aldulescu din Piteasca.

VALORI ROMÂNEȘTI

Seniorul violoncelului — Radu Aldulescu

George V. GRIGORE

Surse:
wikipedia.org; romania-muzical.ro;
edituracasaradio.ro; atheneum.ca; orchestreradio.ro;
festivalulenescu.ro

Radu Aldulescu, Alberto Lysy, Yehudi Menuhin, 1988 (Foto: J. Lloret)

